

จิตอาสาพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้กึ่งยืมกองทุน กยศ. และ กรอ. ได้จริงหรือ

ที่มา:

ด้วยทางกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ได้กำหนดหลักเกณฑ์การคัดกรองผู้กึ่งยืมกองทุน กยศ. และกองทุน กรอ. เพื่อใช้ในปีการศึกษา 2558 เป็นต้นไป หนึ่งในหลักเกณฑ์ดังกล่าว คือ ผู้กึ่งยืมต้องมีหลักฐานการเข้าร่วมดำเนินโครงการจิตอาสา

รายละเอียด:

จากการที่ทางกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ให้ความสำคัญกับการดำเนินโครงการจิตอาสา โดยออกหลักเกณฑ์คัดกรองทั้งสถานศึกษาที่เข้าร่วมดำเนินงานกองทุนฯ และการคัดกรองผู้กึ่งยืม ตัวสถานศึกษา จะต้องจัดให้มีโครงการที่มุ่งจิตอาสาที่มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศ ส่วนตัวผู้กึ่งยืมก็ต้องเข้าร่วมโครงการจิตอาสาไม่น้อยกว่า 18 ชั่วโมง ต่อหนึ่งภาคการศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้ผู้กึ่งยืมได้ตระหนักถึงคุณค่าของเงินกองทุน ซึ่งมาจากเงินภาษีของประชาชนทั้งประเทศ มิใช่เงินที่ได้มาโดยง่าย ผู้กึ่งยืมจำต้องทำความดีเพื่อตอบแทนสังคมและประเทศชาติ โดยการดำเนินโครงการจิตอาสา เริ่มตั้งแต่มีความพร้อมที่จะเป็นผู้ให้ ให้สิ่งของ ให้ความช่วยเหลือ ด้วยกำลังร่างกาย แรงสมอง เสียสละเวลาเพื่อเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ให้แก่สังคม ชุมชนที่ยังต้องการความช่วยเหลือโดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทนใดๆ ทั้งสิ้น โครงการจิตอาสาที่มีมากมาย เช่นโครงการเยี่ยมผู้สูงอายุที่บ้านบางแค โครงการกวาดลานวัด โครงการปรับปรุงห้องสมุดชุมชนเพื่อน้อง โครงการอนุรักษ์ป่าโดยการปลูกป่าชายเลน โครงการทำฝายกั้นน้ำ ฯลฯ ทุกโครงการจิตอาสาเพื่อช่วยเหลือพัฒนาสังคมในชุมชนที่อาศัยของตนเอง จนขยายไปสู่สังคมรอบข้างอย่างยั่งยืนไม่มีที่สิ้นสุด

ประโยชน์:

การทำกิจกรรมจิตอาสา มิได้ก่อให้เกิดประโยชน์เฉพาะสังคมส่วนรวมหรือผู้รับบริการเท่านั้น แต่ผู้ให้หรือผู้อาสา ก็มีโอกาสดูแลเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้ฝึกจิตเสียสละ ทำเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ส่งผลต่อการพัฒนาความรู้ ความสามารถและศักยภาพของตัวผู้ให้ด้วย นอกจากนี้กระบวนการพัฒนาคนด้วยจิตอาสาที่เป็นที่ยอมรับว่า มีผลต่อการพัฒนาความคิดเชิงบวกอันจะเป็นแนวทางการพัฒนาทรัพยากรบุคคลอย่างยั่งยืน สามารถแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะปัญหาส่วนตัว การงาน เศรษฐกิจ การเมือง อันจะนำมาซึ่งการอยู่ร่วมกันของสังคมได้อย่างเข้าใจกัน และมีความสงบสุข

บทสรุป:

ผู้กึ่งยืมกองทุน กยศ. และ กรอ. ที่ดำเนินโครงการจิตอาสาอย่างต่อเนื่อง ถือว่ามีพฤติกรรมจิตอาสา หรือจิตสาธารณะอย่างค่อนข้างถาวร การสร้างจิตสาธารณะให้เกิดขึ้นในหมู่เยาวชนได้มากเท่าไร สังคมแห่งการแบ่งปันเอื้ออาทรก็ยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น ทั้งยังเป็นพื้นฐานสำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างเป็นสุขตามหลักธรรมาภิบาล ถือเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเพิ่มศักยภาพของผู้กึ่งยืมในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี